

Inre medvetenhet om nåd – Blottläggande av underskottet

Välkomna! Ni är alla välsignade, mina mycket älskade vänner. Glädjen i att se er sammanslutning utvecklas och expandera är enorm. Vi prisar Herren för detta under som har sin upprinnelse i ert personliga växande, i ert engagemang och er hängivenhet att tjäna en sak som går långt bortom era jordiska jag.

Nu skulle jag vilja tala om nådens innebörd. För många av er är detta ett svårt begrepp att förstå. Förr i tiden var idén om nåd mycket mer acceptabel, för den förstods som en särskild dispens från Gud som gavs, eller inte gavs, utifrån hans egna skäl. Individerna hade endast lite att göra med det. Vid en tid då det egna ansvaret var föga utvecklat, tolkades nåden på det här sättet och var därför lättare att acceptera.

I mänsklighetens nuvarande allmänna tillstånd är det egna ansvaret mycket mer utvecklat. Ni förstår att ni skapar er verklighet och era upplevelser – bra eller dåliga. Hur kommer då nåden in? Är den helt undanröjd från er syn på livet och verkligheten? Nej, det är den inte. Nåden är en realitet lika mycket som det egna skapandet och det egna ansvaret – och de utesluter ingalunda varandra. Jag vill ge er ett visst perspektiv på detta ämne, som sedan kommer att öppna upp för en annan lika viktig fråga, nämligen den om tilltro.

Guds nåd *är*. Den existerar hela tiden och tränger igenom allting som är. Den existerar i den yttersta verklighetens själva natur, som genomgående är god. Nåd innebär att allting måste verka för det bästa, oavsett hur ondskefulla, hur smärtsamma, hur tragiska saker kan se ut att vara i stunden. I slutänden, när människor har levt igenom och helt införlivat de negativa upplevelserna, fullbordar de hela cirkeln och kommer till ljuset som består av kärlek, sanning, glädje, frid, högsta välbehag, evigt liv och välbefinnande i alla avseenden. Detta måste alltid vara den yttersta verkligheten och däri ligger nåden.

Man kan alltså verkligen inte annat än att leva i Guds nåd. Själva luften ni andas är genomsyrad av den. Varje livssubstans, på alla nivåer – från de finaste vibrationerna och strålarna till den grövsta materien – genomsyras av den. Själva världen ni lever i, universum, hela skapelsen, sättet som den gudomliga lagen är utformad på, är alla ett uttryck för gudomlig nåd. Ni lever och rör er och är till i ett universum som består av en sådan ömhet, en sådan kärlek, en sådan personlig

omsorg från den levande Guden, från den eviga närvaron i allting som är, att det helt enkelt inte går att beskriva. Ni är omgivna av ett universum där det helt enkelt inte finns någonting att vara rädd för någonsin – oavsett vilka de tillfälligt framträdande kan vara.

Problemet är inte att du behöver dra Guds nåd till dig. För den finns redan där och fyller varje por i ditt väsen. Problemet är din bristande vision, din begränsade syn, dina förvrängda tolkningar, din felaktiga utblick, dina personliga blockeringar. Dessa framstår som murar av stål som omsluter dig och förhindrar dig att uppfatta och uppleva nåden. I verkligheten utgör murarna en dimma och måste omedelbart lösas upp när du väl omorganiserar ditt synfält och därmed börjar lösa upp dina personlighetsdefekter och blockeringar. Den här processen börjar, som alltid, med små vardagliga händelser. Som jag så ofta har sagt till er, kan ni enkelt veta om ni är i sanning eller inte genom hur ni känner. Denna mätare står alltid till ert direkta förfogande. Om du är i harmoni med livet, om du är glad och hoppfull, kan du vara säker på att du tar del av Guds nåd som omger och genomsyrar dig, att du är i sanning – åtminstone på ditt nuvarande medvetandes begränsade sätt – vad gäller dina omedelbara upplevelser och reaktioner på världen omkring dig.

Men när det motsatta inträffar, när du är störd, rädd och i disharmoni med dig själv, med andra och livet i allmänhet, glöms den här nyckeln bort. Jag önskar att ni alla skulle välja att komma ihåg att använda den. Genomsyra er själva med den här sanningen i era dagliga meditationer. När du är olycklig, rädd, modfälld, i mörker, vet åtminstone om att du inte är i sanning. Detta kommer att göra en stor skillnad. Beakta att dina blockeringar, din felaktiga syn, har separerat dig från Guds nåd som du badar i, även nu, även om du inte vet om det.

Er vana att sätta verkan före orsak skapar grova missuppfattningar och feltolkningar av livet som förhindrar er att uppleva nåden. Den automatiska vanan av detta omvända tankesätt sträcker sig över många olika frågor och aspekter av verkligheten. Ett exempel är antagandet att upplevelsen av Guds nåd är något som ska ges till dig. Ett annat antagande är att tilltro också kommer utifrån, som om något skulle tilldelas dig en dag, medan du just nu saknar det. Ni saknar varken nåd eller tilltro. Som allting annat, finns även detta redan inom er. Om ni bara kunde börja tänka på er själva på det här sättet, skulle allting falla på plats. Ni har en idé om teorin, men i ert vanemässiga tänkande gör ni motstånd mot dess sanning. Ni tänker på er själva som ett tomt kärl som behöver fyllas.

Att bli antyder att förvärva något som du inte redan är i besittning av. Men i verkligheten är du redan allting som du någonsin kan önska att vara. Du äger redan de medvetandetillstånd du strävar efter att uppnå. Det är helt enkelt bara så att endast en begränsad del av hela ditt jag är verksam på den nivå av verkligheten som du föddes in i. Det är din uppgift att successivt frigöra dessa delar av dig som helt och hållet finns på en annan nivå av verkligheten, men som behöver föras in i den

materiella nivån. Det lägre jaget finns just på grund av begränsningen, med vilken du manifesterar dig på denna nivå av verkligheten. Expansion, växande, utveckling – alla dessa termer innebär bara en sak: att ta fram fulländningen av det som du i grunden redan är. Om ni kan tänka på den här processen mer som att frigöra vad som redan finns, snarare än som att bli något som ni inte är, som fortfarande är främmande för er, skulle ni understödja processen avsevärt.

Ni kan alltså frigöra er inneboende medvetenhet om nåd. Ni kan frigöra tilltron som redan finns inom er, vetenskapen om att ni lever i ett ömsint universum, format av personlig kärlek och omsorg, att det inte finns något att vara rädd för. Om ni visualiserar på detta vis, kommer ni att frigöra en ny medvetenhet, ny vetenskap, ny tilltro, nya sätt att reagera som kommer att överraska er och fylla er med förundran och glädje.

Vilka är hindren för att frigöra tilltron, vetenskapen, medvetenheten som redan finns inom er? Det första hindret är att ni inte vet om att ni besitter medvetenheten, tilltron. Denna vetenskap behöver odlas; den behöver börja i er yttre hjärna och i ert yttre tänkande. Bara att överväga möjligheten att det inte finns något att vara rädd för, att du lever i ett fullständigt välvilligt universum, att du är fylld med den levande Guden, gör att du automatiskt utmanar dina rädslor, ditt tvivel, din misstro och dina negativa övertygelser. Detta i sin tur gör det mycket lättare för dig att lita på livet och dess lagar i tillräcklig grad, så att du kommer att ta risken att ge. Och detta är verkligen en viktig hävstång som berör en obeveklig livslag. För endast när du ger ut från dig själv, från och med ditt hjärta, kan du verkligen ta emot.

Ni har hört lagen om att ge och ta emot diskuteras många gånger. Det är en så viktig lag att den lärs ut i alla religiösa skrifter som någonsin har existerat. Ändå missförstås den ofta, eller förvrängs åtminstone något, men tillräckligt, så att ni lägger den åt sidan. Ni tror att den är ett skenheligt påbud, utfärdat av en godtycklig auktoritet som ställer krav på er och sedan eventuellt belönar er med något i gengäld. Ni ser den som en form av förhandling. Ni gör motstånd mot idén på grund av att den kränker mänsklig värdighet. Ni misstror ett universum som är pedagogiskt och behandlar individen som ett bångstyrt barn – det är dock helt visst inte er sanna personlighet, ert verkliga väsen, som tror på denna förvrängning.

Vad innebär i verkligheten lagen om att ge och ta emot? Varje människa inrymmer en inbyggd mekanism som gör att det är helt omöjligt att ta emot när själen håller tillbaka sin inneboende förmåga och längtan efter att ge. Eftersom att ge och att ta emot i verkligheten utgör ett och samma flöde och en och samma rörelse, kan det ena inte finnas utan det andra. Där ett misstroget och räddhågat tillbakahållande gör det omöjligt för själen att komma in i det universella livets flöde och rörelse, hejdas hela processen av att ge och ta emot så att Guds nåd med alla dess manifestationer inte kan komma in i personlighetens medvetande. Det är som om alla rikedomar

fanns där, redo att smakas på och upplevas, men handen kan inte sträcka sig efter dem, sinnena kan inte uppfatta dem, hjärnan kan inte ens observera deras levande verklighet. Det är som om hela personligheten med alla dess varseblivningar vore avtrubbad, så att hela synen på livet förvrängs. Detta förstärker illusionen av att du lever i ett fattigt, tomt universum. Det ökar övertygelsen om att ditt inre universum är lika fattigt och tomt, att du inte har någonting att ge inifrån och ingenting att ta emot utifrån.

Varje inställning, varje mentalt och känslomässigt tillstånd skapar, som ni vet, kedjereaktioner och cirklar – antingen goda eller onda sådana, i överensstämmelse med det sanna eller felaktiga i era övertygelser, inställningar och beteendemönster. När du är under illusionen av att både det yttre och det inre universumet är tomt och utarmat, skapar du automatiskt en ond cirkel. Denna övertygelse måste få dig att hamstra dig själv, dina inneboende rikedomar, talanger, allting du äger andligt eller materiellt. Du håller inne snarare än ger ut. Du separerar dig därför från rikedomarna som omger och genomtränger dig. Denna inre mekanism gör ditt mottagande omöjligt; den stärker och tycks slutligen bekräfta din syn på livets och jagets fattigdom.

Den goda cirkeln, å andra sidan, kan upprättas genom att *ta risken* att ge ut, i den medvetna förväntan om att överflödet kommer att växa på grund av att rädslan för fattigdom och utarmning kan vara illusorisk. När du börjar ge till Gud i tillit och med kärlek, frigör du den inre tilltron och du befriar din fördunklade syn. Du kommer inte bara att se överflödet som omger dig och flödar genom dig, utan du lyfter också spaken som låste mekanismen. Du sträcker dig ut i denna rika värld och tillåter den att skänka dig allting som den inrymmer i ett överväldigande överflöd, som ges till dig av Skaparen med gränslös kärlek. Ord kan aldrig beskriva denna prakt. Genom att ta risken att ge ut kliver du in i en god cirkel; du har råd att frigöra mer av dina inre och yttre rikedomar då du vet att de evigt och obönhörligen ersätts i en aldrig sinande ström. Ju mer du tar emot, desto mer kan du ge och ju mer du ger, desto mer blir du i stånd att ta emot. Det är då som detta att ge och att ta emot blir ett.

Det första steget måste alltså vara att ta risken att ge ut. Överväg att rädslan som får dig att hålla och hamstra är felaktig. Prova på nytt en ny grundregel i livet och börja gradvis göra dig av med den gamla som har visat sig vara förödande på grund av att den har målat upp en falsk bild av livet. Falska bilder förstärks av övertygelser, precis som sanna bilder gör. Först när de ifrågasätts förlorar de sin energi. Att utmana dem är som att dra upp giftigt ogräs och plantera nya vackra plantor. När du ger i tilltro, kärlek och tillit till Gud, även innan du är övertygad om att din rädsla för att ge ut är obefogad, har du redan börjat plantera din nya, ymniga, rika, vackra andliga trädgård. När jag säger andlig, menar jag inte något som är långt borta, diffust och möjligt att förverkliga endast i livet efter detta. Jag menar något konkret som förr eller senare måste komma till uttryck i ditt materiella liv, här och nu, med inre och yttre rikedomar.

Och nu kommer jag till ännu ett hinder för att upprätta den goda cirkeln, där man flödar i harmoni med skapelsen och lever i en gudomlig ordning och i gudomlig nåd. Detta hinder är mycket viktigt, men sällan erkänt för vad det är. Det existerar på alla nivåer: på den inre, emotionella, psykologiska, andliga och personliga nivån liksom på den yttre, generella, universella och kollektiva nivån. Detta ämne väljs vid den här tidpunkten inte bara för att hjälpa er personligen på era individuella vägar, utan också för att hjälpa er att upprätta den nya modellen för en världsregering i er ständigt växande sammanslutning.

Detta hinder består av en tendens i den mänskliga naturen att bygga på *underskott*, en tendens som är nära kopplad till tron på ett tomt, fattigt, icke-givande universum. Låt mig nu bli tydligare. Ta först de personliga, inre nivåerna. När man bygger positiva övertygelser och livsmönster ovanpå omedvetna eller halvmedvetna negativa tankar, *bygger man på underskott*. När du i hemlighet tror att du är en människa som är helt och hållet ovärdig att älska och accepteras, bygger du på underskott. När dina verkliga och falska skulder hindrar dig från att helt vända dig till Gud, bygger du på underskott. När du antar att universum är fientligt mot dig och du skyddar dig mot denna påstådda fientlighet med destruktiva försvar – som du kanske eller kanske inte är medveten om, som du kanske rationaliserar och rättfärdigar – bygger du på underskott.

Att bygga på underskott kan se ut att lyckas under en tid. Det är detta som är problemet. Det som är falskt tycks fungera under en tid och blir temporärt övertygande. Den som bygger ett hus på en osäker, sandig mark kan i själva verket uppföra en tilltalande struktur som står upprätt ett tag. När den börjar falla sönder kan byggaren inte se sambandet, på grund av att han kan ha stängt av sin medvetenhet om att ha valt att bygga på en sådan svag grund. Husets sönderfall kan då tillskrivas olika orsaker. Sådana rationaliseringar bevarar bara den illusoriska bilden av livet och uppmuntrar tendensen att bygga på underskott.

De metoder som jag har gett er att arbeta med på er väg är tänkta att föra fram era underskott till ytan av ert medvetande; de hindrar er från att blunda för underskotten. Denna väg är direkt utformad för att skapa inre ordning, smärtsamt som detta kan vara i början, så att ni kan börja bygga på verkliga tillgångar och aldrig låta er ”inre ekonomi” bli bedräglig och osund. Den tillfälliga smärtan i att blottlägga sina skulder, sina underskott, kommer från den felaktiga slutsatsen om att genom att göra detta, så är man dömd till att acceptera fattigdomens ”verklighet”. Du kan inte lita på att din osunda hantering kan förändras, att du faktiskt kan skapa verkliga rikedomar, grundade i en sund strategi. Du lever ständigt på underskott, där du ger ut på ett förvrängt sätt som inte har något att göra med ett genuint givande. Det är ett förespeglat givande, på mer än ett sätt. Du håller exempelvis fram ditt maskerade jag för världen, samtidigt som du i ditt inre är förtvivlad över vem du tror att du verkligen är, eller också ger du ut för att på

ett manipulerande sätt samla in det du tror att du inte förtjänar. Dessa slags ”givande” som bottnar i det lägre jaget, är uttryck för att bygga på underskott. Att ge på falska sätt kan fungera temporärt på ytan, men allteftersom ditt underskott ökar inombords, täcker du över utarmningen som du har skapat för att undvika den nödvändiga konkursen. Du tar till yttre, tillfälliga, osunda medel för att glida fram på låtsas och omhuldar illusionen av att du kan fortsätta på det här sättet för alltid.

Du bygger således en maskillusion på en lägre jag-illusion. Maskillusionen är att detta sätt att fungera kan fortsätta för evigt. Lägre jag-illusionen är att världen är ond och fattig. För att uttrycka det annorlunda så tror du bara på den illusoriska rikedom som förvärvas genom beräkning, förespeglning och girighet, och inte på den verkliga rikedom i Guds skapelse. I praktiken kommer detta till uttryck som att du lägger så mycket energi i masken och det lägre jaget, att du aldrig vågar blottlägga dina underskott och den inre konkursen som pyr under ytan. När du arbetar med dina hjälpare och kamrater och tar fram alla dina skulder, det lägre jagets alla ränksmiderier, till ytan, står du där fattig. Du behöver inte längre täcka över med en falsk fasad. Du behöver inte längre försöka undvika fattigdomen som du omedvetet har skapat genom falska övertygelser och genom destruktiva medel som bara ökar underskottet. Rädslan och motståndet mot att tillkännage konkursen som du frenetiskt hade täckt över övervinns då slutligen genom din tilltro. Du kan då börja skapa den nya, sunda ordningen av ditt inre välstånd som har väntat på denna stund för att manifesteras sig och berika dig.

Alla personliga kriser, alla sammanbrott utgör inte något annat än en blottlagd konkurs. Sådana kriser kan avsiktligt framkallas under kontrollerade förhållanden när ni arbetar med era hjälpare eller i er grupp. Ni går igenom skammen i att visa era underskott, ni avstår slutligen från att bygga på dem och ni seglar igenom rädslan och smärtan i att tro att detta utgör er slutliga verklighet. Snart upptäcker ni det verkliga välståndet bakom de hetsiga ansträngningarna för att dölja den förmodade – och därmed självskapade – fattigdomen genom att förespegla en falsk rikedom, byggd på underskott.

Era andliga och emotionella ”finanser” kommer ofta till uttryck även på det materiella planet. Många människor lever över sina tillgångar; de lever på skulder, de täcker över ett hål med ett annat nyskapat hål. Även om de lever i ett konstant oroligt klimat, vägrar de att skapa ordning eftersom de inte tror att ordning och överflöd kan finnas för dem och de är ovilliga att ge. Kanske vill de inte ge genom att betala det nödvändiga priset, som kan vara att ge sitt bästa till sitt arbete. De kan därmed inte försörja sig ordentligt; de är beroende av andra och samlar på sig skulder. Den inre processen av ert arbete på denna väg når dock slutligen i vissa fall de yttre nivåerna av materiell manifestation. Ni har även skapat sessioner för att se över ekonomin för dem som manifesterar sitt inre underskott på den yttre nivån. På detta sätt skapas en ny, sund ordning och man behöver inte längre leva på underskott. Sessionerna där ni ser över ekonomin, även om dessa

behandlar den yttre manifestationen, återskapar exakt det arbete som ni gör på den inre, psykologiska och andliga nivån.

Mina älskade vänner, det är ytterst viktigt för er att se att finanser, ekonomi, kollektiva statliga procedurer följer precis samma mönster. De är sunda när statskicket byggs på tillgångar, inte på underskott, när det byggs på reserver, inte på skulder, på fullhet, inte på tomhet. För er som har viss kunskap om hur statskicket – nationella och internationella – bedrivs, blir det lätt att se hur principen jag talar om gäller de yttre, kollektiva nivåerna lika mycket som de inre personliga nivåerna. Närhelst ett land går igenom en svår kris – upplopp, revolution, krig, ekonomisk kollaps – är det ett resultat av att man har väntat alltför länge med att upprätta renhet, ordning, sanning på ett frivilligt sätt, genom medvetna val, genom att arbeta igenom saker under kontrollerade förhållanden. Det är resultatet av att inte vilja blottlägga underskottet så att ett sant överflöd kan följa. En sådan regeringskris kan liknas vid sammanbrottet hos en person som vägrar att blottlägga sin inre fattigdom, sina förespeglingar och sitt underskott.

När regeringar utövar en betydande orättvisa, lever på girighet och maktbegär, när de med intriger och lögn lurar människor, skapar de alltid inte bara ett andligt underskott, utan oundvikligen också ett materiellt underskott. De upprättar därmed obalanser som endast kan täckas över under en tid. Så småningom måste allting komma till ytan, så att en ny ordning kan upprättas. När länder går igenom sådana kriser, åstadkoms förändringar i början ofta med de bästa avsikter. Nya lagar och principer skapas, nya gemensamma åtgärder och regeringsformer. Men när den inre innebörden förloras igen, uppstår samma underskott genom andra medel. Mörkrets krafter kan återigen förvränga sanningen och locka bort människor från Guds inre sanning. Deras syn fördunklas återigen och nya underskott kommer därmed att ackumuleras. Lösningen ligger således aldrig enbart i den regeringsform som anammas eller de yttre åtgärderna som inrättas, även om vissa åtgärder onekligen är bättre än andra vid olika tidpunkter.

Om ni tittar mycket ingående och välinformerat på olika statskicket, kommer ni snart att se var och hur deras underskott skapas. Ibland är de direkta, materiella underskotten uppenbara i ett visst lands ekonomi. Det är tydligt att regeringen undviker en tillfällig blottläggning genom att frenetiskt låtsas, fortsätta på samma spår, försöka täcka över det ena hålet efter det andra och aldrig våga lita på att ett verkligt välstånd kan återupprättas. I en sådan situation är det alltför skrämmande att erkänna obalansen och misskötseln. När tillräcklig tilltro saknas, gör den falska världsbilden som målar upp ett fattigt, opålitligt, tomt universum detta steg mot ärlighet omöjligt.

Att ta detta steg är möjligt endast genom Gud, med full tilltro, genom att gå till, och med, Gud. Att ta risken att ha tilltro kan skapa tilltro och även upplevelsen av att det är berättigat att ha tilltro. Det är därför oklokt att anta att en balanserad, harmonisk, riklig världsordning där rättvisa

och fred råder, kan upprättas utan en direkt kommunikation med den gudomliga världen och Kristus inom och omkring er. Om man ignorerar hans existens kan man inte uppfatta hans närvaro, inte heller kan man höra hans vägledning, råd och kärleksfulla inspiration. Man kan därmed inte uppbåda det mod som behövs för att gå igenom det tillfälliga blottläggandet av inre konkurs, som ofta också är en yttre konkurs, både i individer och i länder. Spillrorna kan samlas in och strukturen kan återbyggas på ett bättre sätt endast när alla deltagare på allvar är fyllda med de renaste motiven och direkt ber Guds eviga närvaro att hjälpa och inspirera dem. Detta är hoppet för den värld ni lever i. Allting som genomförs utan Gud, oavsett hur intelligent och effektivt det först kan tyckas vara, är dömt att misslyckas i det långa loppet. Bara genom och med Gud kan man ha modet och ärligheten att lita på en total öppenhet. Återbyggnaden kan då börja på allvar och i prakt. Först då kommer alla statsklick att leva på tillgångar. Först då kan de fungera på ett sunt sätt med ett konstant balanserat flöde av att ge och ta emot, där de aldrig uttömmar reserverna eftersom allting vilar på sanning, rättvisa och reson.

Inget land kommer då att förvägra det andra dess resurser; ömsesidiga påtryckningar och maktspel kommer inte att korrumpiera världen som skapades av Gud så att alla kan ta del av allt, oavsett var det har sitt ursprung. Varför tror ni att Gud har fördelat resurser så att vissa endast finns i vissa delar av världen och andra i andra delar? Skaparens visdom planlägger i överensstämmelse med de djupaste orsakerna och syftena. Någonting är aldrig bara en tillfällighet. Anledningen till fördelningen av världens resurser är att hjälpa människor att dela och att beakta alla andra människor. Detta gör det också möjligt för dem att fritt ta emot vad de behöver och vad andra har. Här kan ni se hur en andlig lag fungerar på de mycket praktiska nivåerna. Givande och tagande kan finnas när länderna delar sina resurser snarare än hamstrar dem och använder dem för att vinna mer makt och rikedom, oavsett hur många människor som blir utarmade.

Mina älskade vänner, dessa är de principer som ni behöver upprätta i er sammanslutning. På så sätt blir ni en sann modell. Låt mig nu säga några ord om den här processen och ge er några riktlinjer. Detaljerna behöver ni själva arbeta fram. Ni behöver göra er själva till kanaler för Guds vilja i varje detalj. Men vissa yttre riktlinjer är också nödvändiga. Jag fick nyligen en fråga som behandlar detta ämne. Ni har blivit medvetna om en viss obalans i er struktur. Balanserna förändras ständigt när den ena sidan väger över i förhållande till den andra. I en individs utveckling, liksom i utvecklingen av en kollektiv organism, måste balanserna ständigt omprövas och justeras för att upprätta inre och yttre harmoni, hälsa och ett ärligt förvärvat välstånd – det vill säga, gudomligt överflöd.

Här är några specifika riktlinjer:

Ni behöver undersöka när individen behöver ge mer till den kollektiva entiteten och när processen kan omvändas och den kollektiva entiteten kan ge mer till individen.

Ni ska aldrig leva över era tillgångar. Var verksam utifrån fullhet och lev inte på underskott. Detta bör inte ske i en anda av oro och brist på tillit. Det är möjligt att ha tilltro och samtidigt inte använda en felaktigt tillämpad tilltro för att berättiga den nuvarande tendensen i er värld att vara verksam på underskott. Samtidigt behöver ni upprätta prioriteringar på ett djupgående sätt. Det kan finnas tillfälliga situationer då ett underskott på det materiella planet kan vara oundvikligt tills en stabil grund av fullhet och verksamhet på tillgångar är etablerad.

Om ni har detta mål i åtanke kommer ni att uppnå det. Det kan vara nödvändigt att hålla er budget mindre än ni kanske önskar; det kan innebära att ni som sammanslutning kan behöva vara utan något under en tid som ni gärna tror är nödvändigt, tills ni verkligen har råd med det. Ni kan behöva ompröva vad som är nödvändigt och vad som inte är det, och titta på det ur synvinkeln av det arbete som görs och med ett perspektiv på den uppgift som håller på att fullgöras på en större skala.

Fler av er kan tillfälligt behöva gå in med ert givande, som vissa har gjort redan från början. Utan det skulle ni inte ha denna sammanslutning såsom den existerar idag. Lagen uppfyllde sig själv tydligt i det att ingen har blivit berövad av sitt givande; tvärtom har mer överflöd tillfallit dem. När fler av er anammar denna anda, kommer mer överflöd att skapas för dem som ger och för den kollektiva entiteten, tills den senare blir tillräckligt sund på alla nivåer, inbegripet den materiella nivån, så att den i sin tur kan ge mer och mer till individerna i fråga. Men, även när en andlig och materiell sundhet och rikedom ordentligt har grundats, glöm aldrig att varje ny person som vill engagera sig i steg fyra – eller med andra ord, den tredje utvecklingsnivån, den om att ge näring åt andra – behöver gå igenom en period där man ger utan större kompensation. Om detta steg hoppas över, kommer sammanslutningens andliga hälsa att lida och detta påverkar så småningom dess materiella hälsa.

Mycket kommer att förändras med detta nya synsätt. Ni kommer att förlora den lätta oro som fortsätter att gnaga inom er på grund av att ni fortfarande famlar i mörker vad gäller hur man skapar en ekonomi som fungerar på tillgångar i stället för underskott. Ni behöver förstå att detta exakt duplicerar den inre processen hos en individ på denna väg. Om idén och visionen emellertid saknas, kan inte den yttre bilden omedelbart eller snabbt manifesteras den inre ordning som redan finns. Ett problem behöver ofta hanteras från båda sidor. Ni behöver fördjupa ert inre arbete på den andliga och psykologiska nivån och rena det som går på underskott. Samtidigt måste ni också förverkliga en liknande process i era personliga ekonomiska angelägenheter – att granska sin ekonomi är en integrerad del av denna aspekt. Sist men inte minst, samma principer behöver

upprättas för den kollektiva entitetens materiella angelägenheter. Detta utgör då sann harmoni. Hela er väg, i alla dess aspekter, kommer att fungera på ett smidigt och rikt sätt. Ni kommer att ha mer överflöd som är väl och ärligt förtjänat och kan således åtnjutas utan skuld. Överflödet kommer att gynna många och kommer också, bland annat, att göra det möjligt för dem som behöver materiellt stöd i början att få stipendier tills de blir självförsörjande.

Detta föredrag går naturligtvis långt utöver de faktiska råden i slutet av det. Ni behöver på djupet förstå en gudomlig lag och princip. Ni behöver identifiera alla hinder som hindrar er från att uppfatta och ta del av den ständigt närvarande gudomliga nåden. Ni kan då frigöra tilltron som finns inom er, som är realistisk på grund av att det är en upplevelse av vad som är, och inte en tro och ett hopp på vad som kan vara ett illusoriskt önsketänkande.

Mina käraste vänner, Kristus omfamning omsluter er alla och följer er i alla era förehavanden och i hela ert tänkande. Ni är välsignade.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12